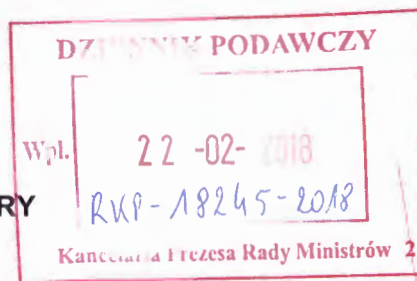

MINISTER INFRASTRUKTURY

KPRM

AAA336926

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
Warszawa, dnia 27 lutego 2018 r.

27.02.2018

PUNKT KONTROLI PIROTECHNICZNEJ
SPRAWDZONO NR 3

DTD.1.0210.1.2018.MS.3

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
Departament Rady Ministrów
RM-10-32-18 23-02-2018
CZŁONKOWIE RADY MINISTRÓW
Przedstawiam dokument rządowy zgłoszony przez
Ministra Infrastruktury - do rozpatrzenia
(-) Sekretarz Rady Ministrów

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Jolanta Rusiniak

zgodnie z § 81 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) przesyłam w załączeniu projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (UC90) z uprzejmą prośbą o jego rozpatrzenie przez Radę Ministrów.

Projekt ustawy ma na celu dostosowanie prawa polskiego do postanowień rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz wdrożenie do prawa polskiego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/719 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/53 ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym.

Projekt ustawy w dniu 16 maja 2017 r. został skierowany do uzgodnień, w ramach których uwagi zgłosił: Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Minister Rozwoju i Finansów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Minister Spraw Zagranicznych, Główny Inspektor Pracy, Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rządowego Centrum Legislacji oraz Pan Henryk Kowalczyk – Minister – członek Rady Ministrów Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Wszystkie zgłoszone uwagi zostały odpowiednio uwzględnione bądź wyjaśnione. Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2017 r.

Jednocześnie informuję, że projekt został przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2017 r. i rekomendowany do rozpatrzenia wraz z protokołem rozbieżności, w zakresie uwag Ministerstwa Finansów, przez Stały Komitet Rady Ministrów. Projekt został poprawiony stosownie do ustaleń Komitetu do Spraw Europejskich zgodnie z przyjętymi uwagami Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Rządowego Centrum Legislacji. W dniu 27 lipca 2017 r. odbyło się spotkanie uzgodnieniowe z udziałem przedstawicieli resortów, które zgłosiły uwagi do projektu ustawy. W wyniku ustaleń podjętych na ww. spotkaniu uwzględniono uwagi Ministerstwa Finansów o charakterze krajowym, co tym samym usunęło istniejące rozbieżności.

Stały Komitet Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 28 września 2017 r. przyjął projekt ustawy i warunkowo rekomendował go Radzie Ministrów przyjmując, że pakiet uwag dotyczący problematyki kar (uwagi Ministra Rozwoju i Finansów, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów) zostanie poddany dodatkowej analizie, po której Minister Infrastruktury i Budownictwa zaproponuje nowy „taryfikator naruszeń przepisów” i prześle go do akceptacji Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Rozwoju i Finansów. Uzgodnienie w tym zakresie warunkowało dalsze prace legislacyjne.

W dniu 4 października 2017 r. odbyło się robocze spotkanie z przedstawicielami: Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Rozwoju, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego. W wyniku podjętych ustaleń uwzględniono uwagi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Natomiast do Ministra Rozwoju i Finansów skierowane zostało pismo zawierające uzasadnienie przyjęcia w projekcie ustawy rozwiązań stanowiących istotne odstępstwa od modelowej regulacji działu IVa Kodeksu postępowania administracyjnego (określenie wysokości kar pieniężnych w sposób sztywny). Wyjaśnienia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zostały jednak uznane przez Ministra Rozwoju i Finansów za niewystarczające. W związku z tym ww. kwestia stanowiła rozbieżność wymagającą rozstrzygnięcia.

Stały Komitet Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2017 r. przyjął i rekomendował Radzie Ministrów projekt ustawy. Uwaga Ministerstwa Rozwoju dotycząca stosowania administracyjnych kar pieniężnych nie została uwzględniona.

Projekt ustawy w dniach 27 - 29 listopada 2017 r. i 8 grudnia 2017 r. był przedmiotem posiedzenia Komisji Prawniczej w Rządowym Centrum Legislacji. Podczas spotkań wyjaśnione zostały uwagi Rządowego Centrum Legislacji. W wyniku posiedzenia Komisji Prawniczej projekt ustawy został odpowiednio zmodyfikowany w sposób uwzględniający uwagi Rządowego Centrum Legislacji.

Pismem z dnia 2 lutego 2018 r. Prezes Rządowego Centrum Legislacji poinformował, że zakończono pracę Komisji Prawniczej, a uwagi do tekstu projektu przekazanego w celu weryfikacji z ustaleniami Komisji zostały przekazane na spotkaniu roboczym w dniu 31 stycznia 2018 r. Jednocześnie Rządowe Centrum Legislacji poinformowało, że w ramach prac Komisji wynikł problem dotyczący tego, że podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, będący osobą fizyczną, za ten sam czyn będzie podlegał zarówno odpowiedzialności administracyjnej, jak i odpowiedzialności karnej sensu stricto. Powyższe wynika z faktu, że naruszenia projektowane w lp. 5.21, 5.22 i 6.2.2 załącznika nr 3 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, wyczerpują jednocześnie znamiona przestępstw określonych w art. 270 § 1 i art. 276 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. Taki zbieg odpowiedzialności budzi wątpliwości w świetle konstytucyjnej zasady *ne bis in idem*. Mając powyższe na uwadze projekt ustawy został uzupełniony w art. 92a ust. 9 o regułę kolizyjną wskazującą, że w przypadku popełnienia naruszenia, o którym mowa w załączniku nr 3 i 4 projektowanej ustawy, które wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia albo przestępstwa, podmiot będący osobą fizyczną ponosi wyłącznie odpowiedzialność administracyjną.

Umieszczenie ww. reguły kolizyjnej w projektowanym art. 92a ust. 9 wynika z faktu, że rozstrzygnięcie kwestii zbiegu odpowiedzialności administracyjnej i penalnej (wykroczeniowej) jest obecnie uregulowane w art. 92a ust. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200, z późn. zm.) i zostało analogicznie uregulowane w projektowanym art. 92a ust. 9, a co za tym idzie zasadne wydaje się unormowanie kwestii zbiegu odpowiedzialności z ustawy o transporcie drogowym z innymi reżimami odpowiedzialności (w tym również odpowiedzialności karnej) w jednym przepisie.

Niniejsza regulacja stanowi jednocześnie propozycję realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. P 124/15 (sentencja została ogłoszona w Dz. U. poz. 1214), w którym orzeczono, że art. 271 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz art. 92a ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zakresie, w jakim dopuszczają stosowanie wobec tej samej osoby fizycznej, za ten sam czyn, odpowiedzialności za przestępstwo i kary pieniężnej są niezgodne z zasadą *ne bis in idem* oraz zasadą proporcjonalnej reakcji państwa za naruszenia prawa, wynikającymi z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym oraz w konsekwencji uregulowania kwestii zbiegu odpowiedzialności w projektowanym art. 92a ust. 9, z projektu ustawy został usunięty art. 92f.

Projekt ustawy uwzględnia również następujące zmiany wprowadzone w związku ze zgłoszonymi przez MSZ, w trybie roboczym, uwagami do załącznika nr 1 i 2 do projektu ustawy.

Załącznik nr 1 do projektowanej ustawy został uzupełniony o lp. 7.19 (Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub podrobionych lub przerobionych dokumentów) oraz 7.20 (Wykonywanie przewozu drogowego w załodze kilkuosobowej z włożeniem wykresówki lub karty kierowcy lub wykresówek lub kart kierowcy w nieodpowiednie czytniki tachografu). Uzupełnienie projektu w tym zakresie wynika z konieczności przypisania kierowcy odpowiedzialności za naruszenia, o których mowa w pkt 2.6 oraz 2.18 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403.

W załączniku nr 2 lp. 8.1 (Wykonywanie przewozu zwierząt przez przewoźnika nieposiadającego odpowiedniego zezwolenia) została uzupełniona o wskazanie numeru i wagi naruszenia tj. pkt 12.5 załącznika I do ww. rozporządzenia ze wskazaniem, że jest to poważne naruszenie. Natomiast w lp. 10.3 pkt

2 załącznika nr 2 do projektu, wprowadzono zmiany zapewniające zgodność zapisów z brzmieniem pkt 4.7 załącznika I rozporządzenia 2016/403.

z porównania

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Marek Chodkiewicz
Podsekretarz Stanu

Załączniki:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw wraz z:
 - 1) Uzasadnieniem,
 - 2) Oceną Skutków Regulacji,
 - 3) raportem z konsultacji publicznych,
 - 4) tabelą zgodności,
 - 5) opinią o zgodności projektu z prawem UE,
 - 6) projektem rozporządzenia MI w sprawie wzorów formularzy do przekazywania danych dotyczących kontroli masy pojazdów,
 - 7) projektem rozporządzenia MI w sprawie formularza listy kontrolnej i formularza protokołu kontroli – 45 egz. w wersji papierowej
2. Płyta CD

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) operacja transportu intermodalnego – operacje:

a) transportu kombinowanego albo międzynarodowego transportu kombinowanego,

b) transportowe obejmujące żeglugę śródlądową lub transport morski, których częścią jest transport drogowy o długości początkowego lub końcowego odcinka drogowego nieprzekraczającego 150 km na terytorium Unii Europejskiej, przy czym gdy jest to niezbędne w celu dotarcia do najbliższego miejsca umożliwiającego obsługę pojazdu dokonującego operacji transportu intermodalnego przewoźnik może przekroczyć długość odcinka drogowego;

14b) wysyłający – uczestnik operacji transportu intermodalnego będący:

a) załadowcą wskazanym w konosamencie lub innym dokumencie, na podstawie którego odbywa się przewóz – w przypadku wykonywania operacji transportu intermodalnego obejmującej, oprócz odcinka przewozu drogowego, transport morski,

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) służy stosowaniu rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8);

2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/719 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę Rady 96/53/WE ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

b) nadawcą – w przypadku wykonywania operacji transportu intermodalnego obejmującej, oprócz odcinka przewozu drogowego, transport kolejowy lub żeglugę śródlądową;”;

b) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) obowiązki lub warunki przewozu drogowego – obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy oraz:

- a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE L 3 z 05.01.2005, str. 1, z późn. zm.³⁾),
- b) rozporządzenia (WE) nr 561/2006,
- c) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.⁴⁾),
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.⁵⁾),
- e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.⁶⁾),
- f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2008, str. 35, Dz. Urz. UE L 336 z 20.12.2011, str. 86 oraz Dz. Urz. UE L 226 z 01.09.2017, str. 31.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 50, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61 i Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 6, Dz. Urz. UE L 4 z 09.01.2013, str. 46 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006,

- g) rozporządzenia Komisji (UE) nr 581/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie maksymalnych okresów na wczytanie odpowiednich danych z jednostek pojazdowych oraz kart kierowców (Dz. Urz. UE L 168 z 02.07.2010, str. 16),
- h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 165/2014”, lub aktów wykonawczych do rozporządzenia (UE) nr 165/2014:
 - rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/799 z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ustanawiającego wymogi dotyczące budowy, sprawdzania, instalacji, użytkowania i naprawy tachografów oraz ich elementów składowych (Dz. Urz. UE L 139 z 26.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁷⁾⁸⁾,
 - rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/548 z dnia 23 marca 2017 r. ustanawiającego standardowy formularz pisemnego oświadczenia w sprawie usunięcia lub naruszenia plomby tachografu (Dz. Urz. UE L 79 z 24.03.2017, str. 1),
- i) decyzji Komisji nr 2007/230/WE z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie formularza dotyczącego przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 99 z 14.04.2007, str. 14, z późn. zm.⁹⁾),
- j) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe,

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 146 z 03.06.2016, str. 31 oraz Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 169.

⁸⁾ Zgodnie z art. 1 ust. 3 wymienionego rozporządzenia tachografy inne niż tachografy inteligentne muszą nadal spełniać, jeśli chodzi o ich budowę, sprawdzanie, instalację, kontrolę, użytkowanie i naprawę, wymogi zawarte w załączniku 1 do tego rozporządzenia albo w załączniku 1B do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8), stosownie do przypadku.

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 101 z 11.04.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 330 z 16.12.2009, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 63 z 12.03.2010, str. 31.

- k) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289, 2056, 2361 i 2422),
- l) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
- m) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1840),
- n) ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 976),
- o) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855 oraz z 2018 r. poz. 50),
- p) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2012 r. poz. 1155, z 2013 r. poz. 567 oraz z 2016 r. poz. 2206),
- q) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 149 i 60),
- r) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 269),
- s) ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136 i 2371 oraz z 2018 r. poz. 317),
- t) ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978 i 2418 oraz z 2018 r. poz. 138),
- u) ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169),
- w) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz z 2017 r. poz. 2422),
- x) ustawy z dnia 2018 r. o tachografach (Dz. U. poz. ...),
- y) wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych w zakresie przewozu drogowego;”;

2) w art. 7d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, wszczyna postępowanie administracyjne w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji przewoźnika drogowego, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, jeżeli wobec:

1) członka organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną, komandytową lub komandytowo-akcyjną, osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której

mowa w art. 7c, orzeczono prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, wymienione w art. 5 ust. 2a;

2) przewoźnika drogowego, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c:

- a) wydano wykonalną decyzję administracyjną lub wykonalne decyzje administracyjne o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie określone w załączniku nr 3 lub 4 do niniejszej ustawy lub załączniku nr 1 do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, które zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/403”, zostało zakwalifikowane jako poważne naruszenie lub bardzo poważne naruszenie, jeżeli częstotliwość występowania naruszeń, zgodnie z załącznikiem II do tego rozporządzenia, wymaga oceny dobrej reputacji,
- b) wydano wykonalną decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie określone w załączniku nr 3 lub 4 do niniejszej ustawy lub załączniku nr 1 do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, które zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 zostało zakwalifikowane jako najpoważniejsze naruszenie, lub
- c) orzeczono lub nałożono prawomocnie karę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym za naruszenie, które zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 zostało zakwalifikowane jako:
 - najpoważniejsze naruszenie,
 - poważne naruszenie lub bardzo poważne naruszenie, jeżeli częstotliwość występowania naruszeń, zgodnie z załącznikiem II do tego rozporządzenia, wymaga oceny dobrej reputacji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, wszczyna postępowanie administracyjne w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji przewoźnika drogowego, jeżeli wobec kierowcy wykonującego przewóz na rzecz tego przewoźnika drogowego orzeczono lub nałożono w drodze mandatu karnego lub mandatów karnych prawomocnie karę za wykroczenie stanowiące naruszenie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy lub załączniku nr 1 do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, które zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 zostało zakwalifikowane jako:

- najpoważniejsze naruszenie,
- poważne naruszenie lub bardzo poważne naruszenie, jeżeli częstotliwość występowania naruszeń, zgodnie z załącznikiem II do tego rozporządzenia, wymaga oceny dobrej reputacji.”;

3) w art. 7e w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) upływ roku od dnia orzeczenia lub nałożenia prawomocnie kary w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym za naruszenia określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403.”;

4) w art. 15a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Trzy poważne naruszenia lub jedno bardzo poważne naruszenie, określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, w przeliczeniu na kierowcę na rok w danym przedsiębiorstwie, powoduje wydanie przez organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, przedsiębiorcy mającemu siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ostrzeżenia o możliwości wszczęcia procedury, o której mowa w ust. 1.”;

5) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. W przypadku wykonywania operacji transportu intermodalnego wysyłający jest obowiązany sporządzić i przekazać przewoźnikowi drogowemu deklarację określającą masę kontenera albo nadwozia wymiennego określoną w sposób zgodny ze stanem rzeczywistym.

2. W przypadku wykonywania operacji transportu intermodalnego przewoźnik drogowy jest obowiązany okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, deklarację, o której mowa w ust. 1.”;

6) w art. 82h:

- a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) rodzaj i numer posiadanego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz numery seryjne wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;”
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) datę udzielenia posiadanego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;”
 - po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:
 - „6a) datę zmiany statusu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
 - 6b) datę utraty dobrej reputacji; ”
 - w pkt 17:
 - po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
 - „ba) rodzaj posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych;”
 - w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
 - „f) datę utraty dobrej reputacji;”
 - w pkt 18:
 - po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
 - „ba) rodzaj posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych;”
 - w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
 - „f) datę utraty dobrej reputacji.”
 - b) w ust. 2:
 - w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
 - „ba) rodzaj posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych;”
 - w pkt 3 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
 - „ba) rodzaj posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych;”
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) imię i nazwisko kierowcy, o którym mowa w art. 7d ust. 1a, oraz jego:
 - a) datę i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer PESEL albo rodzaj, serię, numer oraz państwo wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość - w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;”

c) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) rodzaj posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych;”;

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Główny Inspektor Transportu Drogowego może zawierać z innymi organami administracji publicznej lub z jednostkami, o których mowa w art. 38 ust. 2, porozumienia w sprawie uzyskania dostępu do danych, o których mowa w ust. 1–3, gromadzonych przez te podmioty.”;

7) w art. 82i w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) art. 82h ust. 1 i ust. 2 pkt 8 – odpowiednio do swoich kompetencji: organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, niezwłocznie po tym, jak decyzja w sprawie wydania, zmiany, zawieszenia albo cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej bądź decyzja stwierdzająca utratę dobrej reputacji albo stwierdzająca, że dobra reputacja pozostaje nienaruszona, stała się ostateczna;

2) art. 82h ust. 2 pkt 1–7 – odpowiednio do swoich kompetencji: wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego, wojewódzcy komendanci Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, naczelnicy urzędów celno-skarbowych, Główny Inspektor Pracy oraz zarządcy dróg, gdy decyzja o nałożeniu kary za naruszenie przepisów stała się wykonalna albo kiedy uprawomocnił się mandat karny bądź orzeczenie o nałożeniu kary;”;

8) w art. 82j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane, o których mowa w art. 82h ust. 1, z wyjątkiem pkt 6b, pkt 16 w zakresie dotyczącym daty i miejsca urodzenia przedstawiciela prawnego, pkt 17 lit. a, b i f oraz pkt 18 lit. a, b i f, są jawne i publicznie dostępne.”;

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dane, o których mowa w art. 82h ust. 1 pkt 6b, pkt 16 w zakresie dotyczącym daty i miejsca urodzenia przedstawiciela prawnego, pkt 17 lit. a, b i f oraz pkt 18 lit. a, b i f, a także ust. 2 i 3, są udostępniane na wniosek: starostom, wojewódzkim inspektorom transportu drogowego, wojewódzkim komendantom Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, komendantom oddziałów Straży Granicznej, naczelnikom urzędów celno-skarbowych, Głównemu Inspektorowi Pracy, zarządcom dróg, sądom oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania nałożonych na te organy zadań określonych w ustawie.”;

9) w art. 87 w ust. 1 w pkt 3 w lit. h średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) deklarację, o której mowa w art. 31a ust. 1 ;”;

10) w art. 90a:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) mas pojazdów lub zespołów pojazdów, co dwa lata, w terminie do dnia 30 września roku następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego obejmującego okres 2 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym organy, o których mowa w ust. 2b, są obowiązane przedłożyć Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli mas pojazdów lub zespołów pojazdów, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 5, w zakresie liczby przeprowadzonych kontroli oraz liczby pojazdów lub zespołów pojazdów, w przypadku których wykryto przeciążenia.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz wojewódzki inspektor przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli mas pojazdów lub zespołu pojazdów w zakresie liczby przeprowadzonych kontroli oraz liczby pojazdów lub zespołów pojazdów, w przypadku których wykryto przeciążenia – co dwa lata, w terminie do dnia 31 lipca po upływie okresu sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, na formularzu, o którym mowa w ust. 5.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2b, uwzględniając zakres danych niezbędnych do przekazania Komisji Europejskiej na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej.”;

11) po art. 90b dodaje się art. 90c w brzmieniu:

„Art. 90c. 1. Wojewódzki inspektor planuje i organizuje kontrole dotyczące mas pojazdów lub zespołów pojazdów w taki sposób, aby obejmowały one co najmniej 5% ogólnej liczby kontroli w zakresie przewozu drogowego, realizowanych w każdym roku kalendarzowym.

2. Kontrole dotyczące mas pojazdów lub zespołów pojazdów, przy wykonywaniu swoich zadań ustawowych, przeprowadzają również funkcjonariusze:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) Służby Celno-Skarbowej.”;

12) tytuł rozdziału 11 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy karne i przepisy o administracyjnych karach pieniężnych”;

13) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, wysokości grzywien za poszczególne naruszenia, a w przypadku niektórych naruszeń numer grupy naruszeń oraz wagę naruszeń wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, określa załącznik nr 1 do ustawy.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Orzekanie w sprawie nałożenia grzywny, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

6. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku ujawnienia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego popełnionego za granicą, chyba że sprawca wykaże, iż za naruszenie została już nałożona kara.”;

14) art. 92a i art. 92b otrzymują brzmienie:

„Art. 92a. 1. Podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 15 000 złotych za każde naruszenie.

2. Zarządzający transportem, osoba, o której mowa w art. 7c, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 złotych do 2 000 złotych za każde naruszenie.

3. Suma kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli drogowej, nie może przekroczyć kwoty 15 000 złotych.

4. Suma kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2, nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli, nie może przekroczyć kwoty 5 000 złotych.

5. Suma kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas kontroli w podmiocie wykonującym przewóz drogowy, nie może przekroczyć:

- 1) 15 000 złotych – dla podmiotu zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej do 10 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 2) 20 000 złotych – dla podmiotu zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej powyżej 10 do 50 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 3) 25 000 złotych – dla podmiotu zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej powyżej 50 do 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 4) 30 000 złotych – dla podmiotu zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej większej niż 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 5) 40 000 złotych – dla podmiotu wykonującego inne czynności związane z przewozem drogowym.

6. Za kierowców, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4, uważa się również osoby niezatrudnione przez podmiot wykonujący przewóz drogowy, wykonujące osobiście przewozy drogowe na jego rzecz.

7. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego, o których mowa w ust. 1, wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia, a w przypadku niektórych naruszeń numer grupy naruszeń oraz wagę naruszeń wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403:

- 1) popełnionych przez podmiot wykonujący przewóz drogowy określa lp. 1–9,
- 2) popełnionych przez przewoźnika drogowego w związku z wykonywaniem transportu drogowego określa lp. 10

- załącznika nr 3 do ustawy.

8. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego, o których mowa w ust. 2, wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia, a w przypadku niektórych naruszeń numer grupy naruszeń oraz wagę naruszeń wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, określa załącznik nr 4 do ustawy.

9. Jeżeli czyn będący naruszeniem, o którym mowa w załączniku nr 3 i 4 do ustawy, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia albo przestępstwa, w stosunku do podmiotu będącego osobą fizyczną stosuje się wyłącznie przepisy o odpowiedzialności administracyjnej.

10. Jeżeli czyn będący naruszeniem, o którym mowa w załączniku nr 3 do ustawy, stanowi jednocześnie naruszenie, o którym mowa w załączniku nr 4 do ustawy, w przypadku podmiotu wykonującego przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem będącego jednocześnie osobą, o której mowa w ust. 2, nakłada się wyłącznie karę pieniężną, o której mowa w ust. 1.

11. Przepisy ust. 1, ust. 5 pkt 5, ust. 7 pkt 1 i ust. 9 stosuje się do podmiotów wykonujących czynności związane z przewozem drogowym, w szczególności do:

- 1) spedytora,
- 2) nadawcy,
- 3) odbiorcy,
- 4) podmiotu wykonującego czynności ładunkowe,
- 5) organizatora wycieczki,
- 6) organizatora transportu,
- 7) operatora publicznego transportu zbiorowego

– jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia.

12. Przepisy ust. 1, 3, 5–7 oraz 9 i 10 stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 16a i art. 33a.

Art. 92b. 1. Nie nakłada się kary pieniężnej za naruszenie przepisów o czasie prowadzenia pojazdów, wymaganych przerwach i okresach odpoczynku, jeżeli podmiot wykonujący przewóz drogowy zapewnił:

1) właściwą organizację i dyscyplinę pracy ogólnie wymaganą w stosunku do prowadzenia przewozów drogowych, umożliwiającą przestrzeganie przez kierowców przepisów:

- a) rozporządzenia (WE) nr 561/2006,
- b) rozporządzenia (UE) nr 165/2014,

c) Umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowy (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 409),

- d) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców;

2) prawidłowe zasady wynagradzania, niezawierające składników wynagrodzenia lub premii zachęcających do naruszania przepisów rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. a, lub do działań zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w sprawach o nałożenie kary pieniężnej wobec osób, o których mowa w art. 92a ust. 2. ”;

15) w art. 92c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio w sprawach o nałożenie kary pieniężnej wobec osób, o których mowa w art. 92a ust. 2.”;

16) po art. 92c dodaje się art. 92d i art. 92e w brzmieniu:

„Art. 92d. Kto, będąc wysyłającym, nie przekazuje przewoźnikowi drogowemu deklaracji określającej masę kontenera albo nadwozia wymiennego albo przekazuje tę deklarację zawierającą dane niezgodne ze stanem rzeczywistym, a pojazd lub zespół pojazdów jest przeciążony, podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 złotych.

Art. 92e. Kto, będąc przewoźnikiem drogowym wykonującym operacje transportu intermodalnego, nie okazuje uprawnionym organom kontroli deklaracji określającej masę kontenera albo nadwozia wymiennego przekazanej przez wysyłającego podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 złotych.”;

17) w art. 93 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 92a ust. 1 i 2, art. 92d oraz w art. 92e, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy ze względu na miejsce wykonywanej kontroli organ, którego pracownicy lub funkcjonariusze stwierdzili naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 4–6.

2. Decyzja ostateczna podlega wykonaniu po upływie 30 dni od jej doręczenia, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Organ kontroli, który wydał decyzję ostateczną, z urzędu wstrzymuje jej wykonanie, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

3. Organ, o którym nowa w ust. 1, wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 92b ust. 1 lub art. 92c ”;

18) w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy podczas kontroli stwierdzone zostanie naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez zagraniczny podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności bądź możliwość egzekucji należności nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, funkcjonariusz lub pracownik organu

przeprowadzającego kontrolę pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej, określonej w załączniku nr 3 lub 4 do ustawy.”;

- 19) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;
- 20) uchyla się załącznik nr 2 do ustawy;
- 21) załącznik nr 3 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy;
- 22) dodaje się załącznik nr 4 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 62 ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Przejazd zespołu pojazdów:

 - 1) złożonego z liczby pojazdów większej niż określona w ust. 4 wymaga zezwolenia, o którym mowa w art. 64d;
 - 2) o długości większej niż określona w ust. 4a wymaga zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 64c albo art. 64d.”;
- 2) w art. 64 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pilotowania przejazdu pojazdu nienormatywnego na warunkach i w sposób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 64i ust. 2, w tym przez wymaganą liczbę pojazdów wyposażonych i oznakowanych zgodnie z tymi przepisami;”;
- 3) po art. 64e dodaje się art. 64ea w brzmieniu:

„Art. 64ea. W przypadku wykonywania przejazdu pojazdem nienormatywnym na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, kategorii innej niż wymagana albo na podstawie zezwolenia kategorii VII z przekroczonymi parametrami technicznymi pojazdu lub zespołu pojazdów wskazanymi w tym zezwoleniu, przejazd pojazdu nienormatywnego uznaje się za wykonywany bez zezwolenia.”;
- 4) w art. 130a:
 - a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317.

„1a. Pojazd jest usuwany z drogi na koszt wykonującego przejazd drogowy w przypadku, o którym mowa w art. 140ad ust. 7.”,

b) ust. 5c otrzymuje brzmienie:

„5c. Pojazd usunięty z drogi w przypadkach określonych w ust. 1 i 2 oraz art. 140ad ust. 7 umieszcza się na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie, z zastrzeżeniem ust. 7.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wydanie pojazdu następuje po:

- 1) okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 5c;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 140ad ust. 7 – po okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 5c, oraz dowodu uiszczenia kaucji, a także po usunięciu przyczyny umieszczenia pojazdu na parking.”,

d) po ust. 10l dodaje się ust. 10m w brzmieniu:

„10m. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 140ad ust. 7, pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w ciągu 30 dni od dnia nałożenia kary pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.”;

5) w art. 140aa:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku braku:

- 1) wymaganej liczby pojazdów wykonujących pilotowanie,
- 2) wymaganego wyposażenia lub oznakowania pojazdu wykonującego pilotowanie,
- 3) wymaganego szkolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 3a, przez pilota – nakłada się karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i 1a, wydaje właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli organ Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub zarządca drogi.

3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada się na:

- 1) podmiot wykonujący przejazd;

2) podmiot wykonujący czynności ładunkowe, jeżeli wykonał te czynności w sposób powodujący przekroczenie któregokolwiek z wymiarów, nacisków osi lub masy całkowitej pojazdu lub zespołu pojazdów, w stosunku do wartości dopuszczalnych lub wartości określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, jeżeli okoliczności lub dowody wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia określonego w ust. 1;

3) podmiot wykonujący inne niż wymienione w pkt 2 czynności związane z przejazdem pojazdu nienormatywnego, w szczególności na organizatora transportu, nadawcę, odbiorcę lub spedytora, jeżeli okoliczności lub dowody wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia określonego w ust. 1.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1a, nakłada się na:

1) podmiot wykonujący przejazd – w przypadku, o którym mowa w ust. 1a pkt 1;

2) podmiot wykonujący pilotowanie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1a pkt 2 i 3.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i ust. 1a pkt 1, wobec podmiotu wykonującego przejazd, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza się, jeżeli:

1) okoliczności sprawy i dowody wskazują, że ten podmiot:

a) dochował należytej staranności w realizacji czynności związanych z przejazdem,

b) nie miał wpływu na powstanie naruszenia, lub

2) rzeczywista masa całkowita pojazdu nienormatywnego nie przekracza dopuszczalnej wielkości lub wielkości określonej w zezwoleniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, a przekroczenie dotyczy wyłącznie nacisku osi pojazdu w przypadku przewozu ładunków sypkich oraz drewna.”;

6) w art. 140ab:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) 2 000 zł – za niedotrzymanie warunków przejazdu określonych dla zezwolenia kategorii VII lub podanych w tym dokumencie, innych niż parametry techniczne pojazdu lub zespołu pojazdów.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karę pieniężną, o której mowa w art. 140aa ust. 1a, ustala się w wysokości:

- 1) 3 000 zł – za brak wymaganej liczby pojazdów wykonujących pilotowanie;
- 2) 2 000 zł – za brak wymaganego wyposażenia lub oznakowania pojazdu wykonującego pilotowanie;
- 3) 2 000 zł – za brak wymaganego szkolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 3a.”;

7) w art. 140ac ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 140aa ust. 1 i 1a, przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który tę karę wymierzył, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.”;

8) w art. 140ad dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy podczas kontroli zostanie stwierdzone naruszenie, o którym mowa w art. 140aa ust. 1 lub 1a, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, osoba przeprowadzająca kontrolę na drodze zatrzymuje, za pokwitowaniem, dokumenty dotyczące przejazdu pojazdu nienormatywnego oraz dowód rejestracyjny (pozwolenie czasowe) pojazdu i usuwa pojazd, na koszt podmiotu wykonującego przejazd pojazdem nienormatywnym, na parking strzeżony, o którym mowa w art. 130a ust. 5c, a jeżeli ze względu na wymiary lub masę pojazdu umieszczenie pojazdu na tym parkingu jest niemożliwe – na inny, w miarę możliwości najbliższy parking strzeżony, jeżeli:

- 1) nie pobrano kaucji lub
- 2) nie usunięto stwierdzonego naruszenia.”;

9) w art. 140ae ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140aa ust. 1 i 1a, są przekazywane odpowiednio do budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 96 w § 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) naruszeń przestrzegania obowiązków lub warunków przewozu drogowego wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, z 2017 r. poz. 708, 962, 966, 1477, 1543, 2400 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 5 i 201.

drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79 i 138), w których oskarżycielem publicznym jest właściwy organ Inspekcji Transportu Drogowego lub Policji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 101 uchyla się ust. 3;

2) w art. 106 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzór formularza listy kontrolnej oraz wzór formularza protokołu kontroli, stosowane przy kontroli przewozu towarów niebezpiecznych, odpowiednio dla przewozu drogowego, przewozu kolejną i przewozu żeglugą śródlądową, a także sposób i zakres ich wypełniania, uwzględniając konieczność ujednoczenia zakresu kontroli;”;

3) w art. 107:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia, a w przypadku niektórych naruszeń numer grupy naruszeń oraz wagę naruszeń wskazane w tabeli 9 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8), w zakresie przewozu drogowego, określa załącznik nr 1 do ustawy.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia, w zakresie przewozu kolejną i żeglugą śródlądową, określa załącznik nr 2 do ustawy.”;

4) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. 1. Suma kar pieniężnych nałożonych na każdego uczestnika przewozu drogowego towarów niebezpiecznych za naruszenia określone w załączniku nr 1 do ustawy, stwierdzone podczas jednej kontroli drogowej, nie może przekroczyć kwoty 10 000 zł.

2. Suma kar pieniężnych nałożonych za naruszenia określone w załączniku nr 1 do ustawy, stwierdzone podczas jednej kontroli w podmiocie będącym uczestnikiem przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, nie może przekroczyć:

1) 15 000 zł – dla podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych i zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej do 10 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;

2) 20 000 zł – dla podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych i zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej powyżej 10 do 50 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;

3) 25 000 zł – dla podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych i zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej powyżej 50 do 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;

4) 30 000 zł – dla podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych i zatrudniającego kierowców w średniej liczbie arytmetycznej większej niż 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;

5) 40 000 zł – dla innego uczestnika przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

3. Za kierowców, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, uważa się również osoby niezatrudnione przez podmiot wykonujący przewóz drogowy towarów niebezpiecznych, wykonujące osobiście przewozy drogowe na jego rzecz.”;

5) w art. 111 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierujący pojazdem, osoba prowadząca inny środek transportu, członek załogi środka transportu lub inna osoba fizyczna wykonująca czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych, która narusza obowiązki lub warunki przewozu towarów niebezpiecznych, podlega grzywnie do 1 000 zł.”;

6) uchyla się załącznik do ustawy;

7) dodaje się załączniki nr 1 i 2 do ustawy w brzmieniu określonym odpowiednio w załącznikach nr 4 i 5 do niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Do spraw dotyczących naruszeń:

1) obowiązków lub warunków przewozu drogowego określonych w załączniku nr 3 do ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) o których mowa w art. 140aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2,

3) określonych w załączniku do ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

- sankcjonowanych administracyjnymi karami pieniężnymi, powstałych i ujawnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy postępowanie administracyjne prowadzone w sprawach dotyczących naruszeń, o których mowa w ust. 1, zostało wszczęte po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a naruszenie lub naruszenia powstały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i zostały ujawnione po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy nowe, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla strony.

3. W przypadku gdy w postępowaniu administracyjnym, o którym w ust. 2, ujawniono naruszenia powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz naruszenia powstałe po dniu jej wejścia w życie do ustalenia sumy administracyjnych kar pieniężnych stosuje się przepisy nowe.

Art. 6. 1. Do postępowań administracyjnych w sprawach w zakresie spełnienia wymogu dobrej reputacji, o których mowa w art. 7d ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1935).

2. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w związku z naruszeniami powstałymi wyłącznie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym.

3. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w związku z naruszeniami powstałymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz powstałymi po dniu jej wejścia w życie stosuje się przepisy nowe, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla strony.

Art. 7. Do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. 1. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego przekażą Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego pierwszą zbiorczą informację dotyczącą kontroli mas pojazdów lub zespołów pojazdów, o której mowa w art. 90a ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 lipca 2020 r.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekaże do Komisji Europejskiej po raz pierwszy dane dotyczące przeprowadzonych kontroli mas pojazdów lub zespołów pojazdów nie później niż do dnia 30 września 2020 r.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6–8, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.